

Sfîrsitul lumii

Luciana Stoicescu-Vaughan

Striga Lumea:

- E sfîrsitul!

Raspunde Pamintul:

- Va aste-e-e-e-pt....

Si glasul macabru ride de larma.
Ingroziti, oamenii se calca in picioare.
Din Cer pica pedeapsa cu tunet ce sfarma.

Nici unul nu-i rau. Smerenia implora.
In cor de cainta, cersesc tremurind
Cu ochii in sus...o singura ora!

Se amesteca tari, desfacindu-se hotare.
Nu mai exista nimic sa desparta
Nici moartea ce vine, nici viata ce moare.

In fata Lui, nici unul nu-i tare.
O mina-ncarcata de aur se-agita
Si-o burta flaminda isi cere iertare.

E haos deplin. Apa e cer, iar cerul e apa.
Slova din Carte prinde contur,
Cei vii, rugindu-i pe morti sa iasa din groapa.

Incepe Judecata din urma.
Tacere deplina. Oare a fost de ajuns
Jertfa Mielului din turma?

Bate gongul: Totul pentru adevar!
Cercetarea va fi minutioasa
Pina la ultimul fir de par.

Groaza e stapina peste omenire.
Se respira printr-o singura gura.
Acum, analiza este fara jertfire.

Urmeaza trierea - din cite se spune -
Acum e momentul suprem. Se va vedea
Cine se duce de tot si...cine ramine.Nevazutul vorbeste: "Dupa multe dezbateri
Concluzia imi spune ca, nici unul din voi
Sa traiasca de-Apururi, nu poate!"

POEZII ONLINE

Geamatul Lumii se stinge sub stinci.
Universele pling soarta Pamintului,
Contopindu-se cu tipete din strafunduri adinci.

...

Dimineata ma prinde picotind pe idei.
Cineva bate la use. A venit lumea
Sa imi ceara socoteala pentru sfirsitul ei.